

Anne Baastrup (SF):

Nu har hr. Erling Oxdam jo som sædvanlig givet en meget grundig og detaljeret beskrivelse af lovforslaget. Hver gang jeg hører hr. Erling Oxdam beskrive et lovforslag, forstår jeg det hele, eller jeg ser det i et meget klarere lys, så det skal hr. Erling Oxdam have tak for.

Jeg har set lovforslaget, og jeg har nu fået bekræftet, at lovforslaget reelt giver de mange, som lever i et papirløst parforhold, en mulighed for også at kunne fungere, efter at den, der har foretaget pensionsopsparingen, dør. Det har været et stort problem for mange og har tvunget folk til at blive gift alene af pensionsmæssige årsager, og derfor synes vi naturligvis, det er en god idé, at man lignestiller livsforsikringssystemet med pengeinstitutterne.

Vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet sikre, at man ikke med dette lovforslag har tilgode-set pengeinstitutterne i en sådan grad, at der sker konkurrenceforvridning. Jeg har ikke selv kunnet se det, men ministeren kan se frem til et lille spørgsmål om det.

Bjørn Elmquist (RV):

Det Radikale Venstre synes, at dette er et udmærket lovforslag, som også, hvad lovhjemmel angår, får sidestillet disse to former for opsparing til pension. Praksis har måske allerede rettet sig ind derefter, men vi synes, det er vigtigt at få det klaret ved lovgivning, og derfor støtter vi justitsministerens lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Intentionerne i lovforslaget kan Fremskridtspartiet også støtte et hundrede procent. Årsagen er jo, at man har haft nogle regler i forsikringsaftaleloven, som man så analogt har overført på pensionsopsparingsordningerne, og det har man så haft en eller anden retspraksis for, at sådan gjorde man det. Men man har savnet, at det stod sort på hvidt, så man også var sikker på, at alle de samme forhold gjorde sig gældende, når vi talte om pensionsopsparing i pengeinstitutter.

I øvrigt har man også lige fået det justeret, så det passer bedre til pensionsopsparinger, og alt det er der ingen tvivl om er positivt og godt, og de intentioner kan vi også støtte i Fremskridtspartiet.

Men man kan undre sig lidt over, at ministeren skynder sig at fremsætte dette lovforslag allerede nu. Ministeren lægger selv op til, at det spørgsmål siden hen, når man har afgjort hele

spørgsmålet om, hvordan man skal skifte i forbindelse med skilsmisse og separation, yderligere vil blive taget op, og at man så også vil lovregulere dette.

Kunne vi ikke have ventet, indtil det arbejde var færdigt, og vi havde et lovforslag? Nu skal vi så igennem to lovbehandlinger herinde, og i og med at der er en retspraksis på området vedrørende pensionsopsparinger, havde det jo ikke betydet noget, om vi skulle have ventet et par dage med det.

Efterhånden begyndte jeg så at læse lidt nærmere i bemærkningerne til lovforslaget. Kunne man ikke have gjort det her meget nemmere? Kunne man ikke bare have gjort det, at man i relevant lovgivning havde nævnt, at reglerne vedrørende forsikringsaftaleloven i øvrigt også gælder, når vi taler om pensionsopsparinger? Så havde vi været ovre det og havde ikke behøvet at lave en helt ny lov med et hav af paragraffer; vi når op på 16 paragraffer i det hele.

Så tænkte jeg, at det altså ikke skulle være årsag nok til, at Fremskridtspartiet sagde nej til forslaget, så jeg havde stadig den opfattelse, at vi skulle sige ja til dette forslag fra ministeren, for intentionerne var rigtige, og det, der var meningen med forslaget, var godt.

Efterhånden var jeg blevet så nysgerrig, at jeg også kom til at læse, hvad der stod i paragrafferne, og det var ikke så godt. Det skulle jeg aldrig have gjort. Det nemmeste er altid bare at læse ministerens fremsættelsestale. Så kan man se, hvad meningen er, og så kan man altid lave sin ordførertale ud fra det. Men jeg kom til at læse paragrafferne i dette forslag, og det skulle jeg som sagt aldrig have gjort, for dette lovforslag er skrevet på en sådan måde, at man nemt får en mistanke om, at der i Justitsministeriet i øjeblikket foregår en eller anden konkurrence om, hvem der kan skrive det mest uforståelige forslag overhovedet, hvem i Justitsministeriet der er i stand til at lave et lovforslag, hvor lixtallet sprænger alle de rammer, der i øvrigt er kendt i dansk tekst og historie.

Jeg tror, man har nået målet nu. Jeg tror, man har fundet en vinder i Justitsministeriet. Vi har haft en række forespørgselsdebatter her i Folketinget om, at børn i folkeskolen ikke lærer ordentligt dansk, at de, der går i gymnasiet, ikke lærer ordentligt dansk, og at vi skal have noget mere danskundervisning og sådan noget.

Jeg tror, det er på tide, vi får en forespørgselsdebat om danskundervisningen i Justitsministeriet, for det, der er skrevet her, er ikke dansk.